

AVDELNING 18

RÖRELSEASPEKTEN I HÖGRE VÄRLDAR, DEL ETT

18.1 Inledande

¹I den närmast föregående avdelningen avhandlades tankeformer, och hela solsystemet (människan inräknad) betraktades såsom en förkroppsligad tanke. I samband därmed avhandlades även människans egen förmåga att bilda tankeformer.

²Nu återgår beskrivningen till det tekniska och mer vetenskapliga. "Vetenskaplig" betyder här det som esoterikern kan veta såsom faktum. För den exoteriske vetenskapsmannen betyder faktum att han närmat sig en del – ofta en försvinnande liten del – av en större helhet, och även då rör det sig endast om den fysiska världen. Det som esoterikern betraktar såsom det väsentliga, det överfysiska, erkänner den exoteriske vetenskapsmannen inte som verklighet över huvud taget. Det fysiskt påtagliga är endast en verkan av bakomliggande orsaker. Esoterikern befattar sig inte med verkningarna, utan med dessas orsaker. Den exoteriske vetenskapsmannen har börjat närma sig dessa orsaker vid studiet av materiens energiaspekt. Men det är först när han kan studera etermaterien, som han kommer in på orsakernas område. Även om det då handlar endast om de finfysiska orsaker, som ligger bakom det grovfysiska, innebär det likväl ett stort och viktigt steg, eftersom han analogivis då kan begripa några viktiga fakta om solsystemets manifestation. De sju solsystemvärldarna (43–49) är ju den kosmiska fysiska världen.

³Det skall i denna avdelning handla om den av högre medvetenhet styrda rörelsen, den ändamålsenliga rörelsen inom planetväsendena. Detta studium innefattar för det första verkningarna av denna rörelse inom 49-klotet och på de ingående människo- och devamonaderna.

⁴För det andra avses den energi som ligger till grund för periodicitetens lag och resulterar i alla monaders cykliska manifestation. Denna impuls frambringar tre processer: involutionen där materieaspekten förhärskar, evolutionen där medvetenhetsaspekten balanserar materieaspekten och expansionen där medvetenhets- och viljeaspekterna behärskar materieaspekten.

⁵För det tredje avses den energi som åstadkommer attraktion och repulsion mellan alla atomer och sammansättningar av atomer: attraktion–repulsion mellan solsystem, 49-klot, sju-klot, klot, naturriken, individer, atomer.

⁶Det handlar om den energi eller aktivitet som alstrar former och därför om de krafter som strävar att hålla samman och stadga byggarnas verk. Allt i naturen håller samman, och den intelligens, som styr ett 49-klot, ett klot, ett naturrike eller en atom, blir med tiden den styrande principen för något annat system. Allt i solsystemet befinner sig i rörelse, liksom allt annat i kosmos, och livskraften cirkulerar genom det hela. I detta slags solsystemiska aktivitet uppnås till sist det högsta goda genom alla ingående delars växelverkan, attraktion och repulsion.

⁷I denna avdelning skall denna rörelse studeras i fem avseenden:

⁸1) Rörelsens natur; denna är spiralcyklisk.

⁹2) Resultaten av rörelsens verksamhet. Dessa resultat kan betraktas såsom fyra lagar underordnade den stora attraktionslagen: expansionslagen, lagen om monadens återvändo, solevolutionens lag och strålningens lag. Hit hör även initiationsprocessen och bildandet av självmedvetna och gruppmedvetna kollektivväsen.

¹⁰3) "Hjulets vridning". Detta uttryck avser dels klotsystemens rotation, dels de cykliska förloppen inom dessa. Det avser spiralcyklisk rörelse, som inte uppstår som resultat av materiens egen rotativa rörelse utan genom intelligent styrning utifrån.

¹¹4) Den formbyggande impulsen i kausal- och mentalhöljerna – såväl människans systemiska (47) som klotväsendenas kosmiska (29–35) – och framför allt dessa höljens centra.

¹²5) Effekterna av de nämnda höljenas förenade aktivitet och av centren, nämligen periodisk manifestation och bildandet av trekrafter.

18.2 Denna rörelses natur

¹Materiens ursprungliga rörelse är rotativ. Varje atom roterar kring sin axel, och detsamma gäller varje större klot: sjusolsystem, solsystem, 49-klot, sjuklot, planet. Också människan kan sägas rotera kring sin axel eller pol (LA: gå runt i cykler av inkarnation och diskarnation, ikläda sig höljen och lämna dem att upplösas, varvid monaden, triaderna och kausalhöljet består såsom den fasta polen i denna kretsgång). I kausal-mentalvärlden, där medvetenhetsaspektens energier gör sig mer gällande än i de två lägre världarna, framträder ett annat slags kraft eller rörelse än i dessa. Denna, den spiral-cykliska rörelsen upphäver på intet vis den ursprungliga rotativa, utan fogas till denna, så att alla atomer i manifestationen, också de två lägre världarnas atomer (48, 49), uppvisar denna tvåfaldiga rörelse. Även involutionsatomerna har denna tvåfaldiga rörelse, men då mänsklighetens kunskap om och förståelse för medvetenhetsaspekten i de undermänskliga rikena ännu är alltför ringa, är det oss till större gagn att studera medvetenhetsenergiernas verkan på människor och högre väsen.

²Att medvetenhetsenergin är spiral-cyklisk anger en dualitet. Denna verksamhet är orsaken till all cyklisk evolution och periodicitet. Den hänger nära samman med gudomskollektivens viljeaspekt och med de högsta skördelagvaktarna, de så kallade lipikaherrarna. För vårt solsystems vidkommande kan denna aktivitet spåras till Sirius-systemet. Den har sin mänskliga analogi i de impulser som cykliskt utgår från kausalhöljet och åstadkommer människans kortvariga manifestation i de tre lägsta världarna (47:4–49:7). Närmare bestämt svarar respektive kausalcentrets innersta bladkrets, de tre yttre kretsarna och förstatriaden mot de tre grupper av lipikaherrar som är det skördemässiga upphovet till solsystemmanifestationen och styr dennas periodicitet. Dessa tre grupper står i förbindelse med sina styrande intelligenser i Sirius-systemet.

³Periodicitetens lag är den verkan som uppstår genom att dessa två slags krafter förenas med ett tredje slags kraft. De två är viljeaspektens och medvetenhetsaspektens energier. Avsikten är dold hos solsystemregeringen och inte känd ens för 45-jagen. 45-jaget har kunskap om medvetenhetsaspektens energier och de cykliska aktiviteter dessa styr. Men viljeaspektens energier är drivkraften bakom hela solsystemmanifestationens rörelse framåt. Den tredje kraften är materiens egen ursprungliga rotationsrörelse.

⁴Rotationsrörelsen sammanhänger med materien och förstatriaden. Den fullkomnades i det föregående solsystemet. Den cykliska rörelsen är förbunden med medvetenheten, formbildningen och andratriaden. Den främjar förvärvet av gruppmedvetenhet och skall fullkomnas i detta vårt solsystem. Spiralrörelsen står i samband med viljan och tredjetriaden. Den är alltjämt svag i förhållande till de två andra rörelseslagen och fullkomnas först i det framtida solsystemet. Den befordrar samgåendet av alla grupper till en enhetsmedvetenhet.

⁵Den spiral-cykliska rörelsen har två verkningar. För det första är den en attraherande kraft, som samlar rotationsmateriens atomer i bestämda typer och former och håller dem i dessa så länge som nödvändigt. För det andra behärskas den själv gradvis av ett annat, högre slags vibrationer och driver genom dessa systematiskt formerna allt närmare ett annat och starkare kraftcentrum.

⁶Dessa verkningar framkommer tydligt i människomonadens evolution, såsom denna monad lagenligt nalkas först andratriaden och sedan tredjetriaden. Först attraherar Augoeides människan. Cykliskt aktiverar han inkarnationshöljerna, ger dem sammanhållning och leder dem in i ett närmare samband med honom själv. Senare och allteftersom kraften (LA: människans kausala självmedvetenhet) tilltar, kommer människan mera bestämt i förbindelse med tredjetriaden (LA: och Protogonos). Denna process stärks, tills den högre rytmen (LA: Protogonos' inflytande) blir den rådande. Motsvarande gäller ett planetväsen och solväsendet.

⁷Den spiral-cykliska kraften visar sig på sju sätt, varav tre är viktigare. Symbolerna för dessa tre finns insatta i planethärskares invigningsstav. Också världslärorens (bodhisattvas) invigningsstav, den så kallade caduceus, visar en tredelad symbolik med en större, rak orm så-

som central axel, omslingrad av två mindre ormar. Denna symbolik avser bland annat: ”de tre utgjutelserna”, de tre världarna (47–49), ryggradens eteriska motsvarighet med dess tre kanaler, vilket allt avser vad den invigde (LA: av första och andra graden, men inte högre grader) har att befatta sig med och hans redskap därtill.

⁸De sju typerna av spiral-cyklisk energi anger karaktären av de sju planethärska de representerar och ligger till grund för (LA: typ-) skillnaderna människorna emellan. Något som ofta förbises är att de också svarar för de olikheter som finns i strålcyklernas varaktighet. Till exempel har endast en av departementsenergierna den varaktighet av 2500 år som esoterik-studerande ofta tror gälla för dem alla. De sex andra departementens cykler är dels kortare, dels längre än 2500 år. De sju departementsenergierna har en stor inverkan på kausalcyklerna, och dessa energiers olikhet bestämmer tidslängden för livet mellan inkarnationerna. På grund härav genomgår somliga monader sina inkarnationscykler snabbare än andra, varför det är omöjligt att tala om ”genomsnitt” exempelvis ifråga om längden av vistelsen i emotionalvärlden.

⁹Att planethierarkin gör en förnyad ansträngning till kontakt med mänskligheten vart hundra-de år sammanhänger med en särskild typenergi, som cykliskt utgår från hierarkin. Allt som uppstår i detta departement styrs av spiral-cyklisk strävan, som bygger på talet 10 och dess multiplar och därför kulminerar under de sista 25 åren av varje århundrade. Denna aktivitet är emellertid framvisningen av endast en av sju möjliga typenergier. Den avser främst en grupp mästare och andra invigda tillhörande första strålen och påverkar därför starkast alla lärjungar och aspiranter på samma stråle. Detta arbete har dock hela planethierarkins stöd, eftersom den kraft som bär det utgår från planetregeringen. Det erhåller den nödvändiga balansen i uttrycket genom motsvarande cyklisk aktivitet av andra strålen och tredje strålen.

¹⁰När mänskligheten bättre förstår periodiciteten, faktum att all aktivitet går i cykler, kommer den att inse att de stora vetenskapliga upptäckterna såsom formulerandet av gravitationslagen, upptäckten av blodomloppet och upptäckten av elektromagnetismen är tredje departementets motsvarigheter till första departementets ansträngningar i slutet av varje århundrade. Dessa upptäckter är på sitt område ägnade att vidga och fördjupa mänsklighetens verklighets-uppfattning och därmed främja dess medvetenhetsutveckling. Copernicus, Galilei och Newton är på sin linje ljusbringare i nivå med H.P.B. Alla har de givit människan förutsättningar att bättre tolka naturlagarna och förstå manifestationsprocessen. DVS 1.35.20f

¹¹Varken tredje strålens cykler eller andra strålens motsvarande sammanfaller med första strålens. Tredje strålens cykler kan utrönas genom studium av de främsta vetenskapliga upptäckterna alltifrån Platon och andra strålens cykler genom studium av de stora lärarnas framträdanden tiderna igenom.

¹²Kraftutflödena från manun eller första departementet kan lätt spåras genom studiet av raser och underraser. Ofta förbises att var och en av dessa typenergier yttrar sig konstruktivt genom formbyggande och destruktivt genom det nedrivande av gamla former som måste föregå uppbyggandet av nya. Departementsenergierna kan alltså studeras ur dessa båda synvinklar.

¹³Också H.P.B.:s insats måste ses ur båda dessa synvinklar. Den var destruktiv så till vida som den var avsedd att förstöra de begränsande synsätt som rådde inom vetenskapen och religionen. (LA: Och den var konstruktiv så till vida som den gav mänskligheten de första esoteriska fakta för exoterisk kännedom.) Denna H.P.B.:s insats samordnades med andra strålens uppbyggande verksamhet och med nya tidsålderns sjunde departementsenergi.

¹⁴Ingen viktigare yttring av första strålens energi utgår från hierarkin förrän i slutet av ett århundrade. Lärjungar och aspiranter med alltjämt begränsad uppfattning bör avhålla sig från att dogmatisera om cykler. Frånsett att cyklerna ständigt pågår, griper in i, blandas med och övervinner varandra, finns även många mindre cykler. Den nämnda hundraårscykeln är en dylik mindre, och det finns en tusenårscykel av ännu större vikt. Det finns cykler om 2500 år, 7000 år, 9000 år, 15 000 år och många andra, som endast framskridna invigda vet något om

eller kan beräkna. Dessa större cykler griper in i många av de mindre och kan inträda för människan till synes oväntat. Likväl är de endast återkomsten av impulser, som sattes i gång för många tusen år sedan.

18.3 Resultaten av dess verksamhet

¹Dessa resultat kan studeras på fyra sätt, varvid de betraktas såsom yttringar av lagar underordnade den grundläggande attraktions- och repulsionslagen. All rörelse är resultat av atomers sammanstöt eller samverkan, och ingen atom kan någonstans undgå denna kraft. Vad gäller rotationsrörelsen uppstår den igångsättande impulsen inom ifrågavarande klot – atomen, höljet, planeten, solsystemet etc. – såsom den positiva laddningens inverkan på de negativa.

²När atomens rotation får en så stark verkan att den börjar påverka andra atomer, börjar ett annat inflytande göra sig gällande, som förmår atomerna att antingen dras till eller stöta bort varandra. Under denna inverkan byggs sålunda former av olika slag, och dessa former åstadkommer i sin tur effekter på andra former, så att rytmer och vibrationer erhålls, som är förättningar av de enskilda atomernas rotationsrörelse och de förvandlingar de undergår genom gruppaktiviteten. Detta alstrar rörelse framåt med samtidig rotation. Rörelsen framåt modifieras avsevärt genom atomens inre aktivitet, och detta åstadkommer den spiral-cykliska rörelsen. Denna yttrar sig i alla former såsom en tendens till upprepning på grund av de roterande atomernas bakåtdragande kraft men motverkas likväl genom formverksamhetens starka framåtdrivande kraft. Detta kan vi studera i samband med: 1) planetväsendet såsom det manifesteras genom eonerna, vilka var och en rekapitulerar (snabbupprepar) hela den föregående processen; 2) det mänskliga fostret som genomgår utvecklingens olika stadier; 3) den i medvetenhetsutveckling stadda människan, som skapar det som skall förstöra "träskelns väktare".

³Denna spiral-cykliska aktivitet, som är utmärkande för alla former, kan bättre förstås såsom uttryck av fyra lagar: expansionslagen, lagen om monadens återvändo, solevolutionens lag och strålningslagen. Dessa fyra lagar skall nu beskrivas i det följande.

18.4 Expansionslagen

¹Denna lag, som styr den i varje form inneboende medvetenhetens gradvis skeende expansion, är orsaken till att allt liv inom solsystemet har klotform. Det är ett grundläggande faktum att allt som existerar finns till inom något klot. Den kemiska atomen (49:4) är klotformig. Människan bor inom ett klot, och detsamma gäller planetväsendena och solväsendet. Dessa klot är de former materien antar, när dess egen inre aktivitet och formens aktivitet samverkar. Två slags rörelse – rotativ och spiral-cyklisk – krävs för att åstadkomma detta. Vetenskapsmännen börjar någotsånär inse att det är förhållandet atomerna emellan som alstrar ljuset och som med därmed sammanhängande företeelser (LA: allt slags elektromagnetism) bildar det sammansatta klotet: solsystemet. Solklotets form beror på dess egen rotationsrörelse i rymden i samband med omgivande stjärnors rörelser. Mycket skall klarläggas, när strålningen från dessa stjärnor och deras förhållande till solen förstås bättre. Föga är ännu förstått om hur solsystemet påverkas av de stjärnor, vilka står i ett antagonistiskt förhållande till vårt system och vilkas ljusstrålning inte tränger igenom dess yttersta hölje.

²Det är i enlighet med expansionslagen, som de sju mindre 49-kloten till sist uppgår i de tre större, vilket markerar att de nått sitt mål och sin slutliga fullkomning. (LA: Detta kan lätt missförstås. Det måste därför påpekas att det inte är själva 49-kloten, som "uppgår" och "fullkomnas", utan kollektiven av evolutionsmonader inom dessa.)

³I den esoteriska litteraturen är termen "expansionslagen" begränsad till att avse de sju departementen, de sju strålarna, och de planetariska initiationerna. Monadmedvetenhetens expansioner genom initiationerna lyder under "lagen om monadens återvändo".

⁴Det bör ihågkommas att det handlar om planetväsendets medvetenhetsexpansioner genom sjukloten, eonerna, naturrikerna och rotraserna.

⁵Det bör ihågkommas även att den medvetenhet planethärskaren är i färd med att utveckla är den om solhärskarens absoluta vilja och avsikt, såsom denna uttrycker sju solhärskarens önskan. Expansionerna kan alltså framställas såsom följer:

⁶Solhärskaren expanderar sin medvetenhet till att innefatta sju solhärskarens önskan. Planethärskarna expanderar sin medvetenhet till att nå upp till och innefatta solhärskarens vilja och avsikt. Sjuklothärskarna arbetar med att uppfatta planethärskarens önskan. Klothärskarna arbetar med att uppfatta planethärskarens intelligens.

⁷Detta kan ifråga om klotet inom ett sjuklot (såsom vårt) utvecklas på följande sätt:

⁸Planethärskaren arbetar med sitt eget särskilda problem: att i fysisk manifestation genomföra solhärskarens avsikt eller vilja i det egna 49-klotet. Detta gör han genom meditation.

⁹Planetregeringen och planethierarkin arbetar med att aktivt manifesteras planethärskarens vilja och avsikt.

¹⁰Människoriket söker manifesteras planethärskarens önskan.

¹¹De tre undermänniska rikena har till ändamål att manifesteras planethärskarens intelligens.

¹²Allt detta utföres i enlighet med expansionslagen genom i spiral gående framåtskridande, cykliskt växande och rotativ upprepning. Varje större spirals sammanfattning är medvetenhetens expansion till det större klot som inneslöt det mindre klotet (LA: det mindre kollektivväsendets uppgående i det större).

¹³I denna process överföres monaderna från den manliga, drivande planeten till den kvinnliga, mottagande. I ett senare skede upptas de båda planeternas monader av en tredje planet, som esoteriskt kallas ”sonen”, den syntetiserande planeten, den tredje kraften i detta trekraftssystem.

¹⁴För att sammanfatta verkan av föreningen av den enskilda atomens rotationsrörelse med alla atomgruppers spiral-cykliska rörelse måste man således ange att följande enheter är berörda:

¹⁵Atomens evolutionära framåtskridande mot självaktivitet åstadkoms genom gruppaktivitetens inverkan eller rörelsen av den form som modifierar dess egen inneboende rörelse.

¹⁶Också *höljet* är en enhet, som roterar kring sin axel (LA: förvandlas under det att det styres av ett mer bestående centrum), påverkas och drivs mot ett kraftcentrum i en högre värld genom det omgivande rikets aktivitet.

¹⁷*Människomonaden*, självaktiv och individuell, drivs likväl framåt under påverkan av dess grupp eller aktiviteten av det planetväsen den ingår i såsom del.

¹⁸*Planetväsendet*, självaktivt (LA: och självmedvetet), en sammansättning av planetens alla grupper, roterar kring sin axel (LA: förvandlas under ett mer bestående, högre centrums styrning), samtidigt som det deltar i en spiral-cyklisk rörelse, framkallad av aktiviteten hos det större klot, vari det ingår.

¹⁹*Solväsendet* (självaktivt och självmedvetet) följer sin egen cykel och går även cykliskt i spiraler genom rymden genom inverkan av de utomsolsystemiska kollektivväsen som övar antingen attraktion eller repulsion på det.

²⁰Ovanstående är den huvudsakliga indelningen, men det finns många mellanformer, som ännu inte kan avhandlas. Allt i naturen påverkar det som det kommer i beröring med, och denna påverkan yttrar sig antingen attraherande eller repellerande, påskyndande eller förlångsammande, uppbyggande eller nedrivande, kraftgivande (vitaliserande) eller kraftstjälande (devitaliserande).

²¹Allt kan samtidigt beskrivas såsom positiv eller negativ kraft yttrande sig såsom rotativ eller spiral-cyklisk rörelse. Den mindre cykeln kan ur en viss synvinkel betraktas såsom hörande till vissa formers rotationsrörelse och den större cykeln, som är så mycket svårare för människan att följa, såsom sammanhängande med det större klotets eller kollektivväsendets spiralrörelse. Varje väsen ingår i en större helhet. Icke ens solsystemet är något för sig avskilt utan ingår såsom del i en ofantligt stor helhet, vilken också högsta solsystemiska intelligens endast dunkelt uppfattar.

18.5 Lagen om monadens återvändo

¹Här kan monaden studeras med avseende på cyklerna och rörelse-, kraft- eller viljeaspekten. Samtidigt måste tillfälligt bortses från den begränsade manifestation som kallas människan.

²Den ”gudomliga pilgrimen”, evolutionsmonaden, kan studeras såsom den manifesteras genom tre centra av kraft eller energi, vilka övar en särskild verkan både på omgivningen och på varandra.

³Vad gäller solsystemet kallas dessa tre centra ”den fysiska solen” (LA: 49), ”solens hjärta” (LA: 46) och ”den centrala andliga solen” (LA: 43). (LA: alternativt menas med ”den fysiska solen” 43–49, ”solens hjärta” 36–42, och med ”den centrala andliga solen” 29–35. Det är endast undantagsvis en esoterisk symbol eller ett symboliskt uttryck har bara en betydelse.)

⁴Vad gäller människomonadens evolution och expansion är motsvarande tre centra förstatriaden, andratriaden och tredjetriaden. Deras respektive energier kallas rotationsrörelse eller ”gnideld” (LA: erhållen genom den urgamla eldborren; en mjuk träpinne sattes i hastig rotation, samtidigt som den trycktes mot ett underlag av hårdare trä), strålningsenergi eller ”soleld” och dynamisk energi eller ”elektrisk eld”.

⁵Genom växelverkan av dessa tre slags krafter, vilka bildar monadens tre höljen, upprättas en rytm. Denna rytm bildar med tiden ett äggformat klot, som innesluter monaden och innehåller tre huvudsakliga kraftcentra, vilka motsvarar dels de tre större solsystemiska centren, dels de tre triadenheterna. Rytmerna igångsätter även en cyklisk pulsering, som är orsaken till all kraft som driver evolutionen framåt.

⁶Dessa pådrivande krafter är tre till antalet vad gäller både solsystemet och monaden:

⁷1) Den första är den kraft som driver varje monad till att slutligen bli självaktiv. Den ligger till grund för kausaliseringsmöjligheten. Den kallas Brahmās kraft.

⁸2) Den andra är den kraft som driver monaden till gruppbestämthet (LA: en förmåga som är möjlig först på kausalstadiet, efter förvärv av den till mentalstadiet hörande förmågan av självbestämthet) och är en nödvändig faktor för den företeelse som kallas initiation eller den process som för den självbestämde monaden ut ur människoriket och in i femte naturriket. Denna kraft, som alstrar högre, övermänniskliga slag av medvetenhet, kallas Vishnus kraft.

⁹3) Den tredje är den kraft som driver de planetariska grupperna, vilka sammanfattar alla (atomer och former =) monader och monadgrupper till att självmedvetet förverkliga den alltomfattande gruppens, solväsendets, (natur =) ändamål. LA: Denna kraft kallas Shivas kraft.

¹⁰Under planetväsendets påverkan formar monaden sitt begränsande hölje (LA: den term AAB använder är ring-pass-not, varmed i just detta sammanhang menas förstatriaden). Därefter upphör också från monaden sett planetväsendets arbete, och monaden framkallar i fortsättningen med egen inneboende kraft de följande förändringarna. Monadernas rotationsrörelse och inbördes växelverkan, modifierade av planetväsendets energi, framkallar under eonernas lopp de medvetenhetsföreteelser som hör till de olika undermänniskliga stadierna. Under hela detta ofattbart långa skede har de i sina förstatriader involverade monaderna erhållit energi från (AAB: monadens hjärta på det andliga planet =) tredjetriadens 45-atom och likaså har de svarat på planetväsendets större rytm. Detta har gradvis fört djurmonaderna till det stadium, där de börjat kunna reagera på tredjetriadens attraktion. Samtidigt har tredjetriaden börjat svara på förstatriadens självinitierade energi. När de båda rytmerna nått en tillräckligt stark inbördes kontakt, kausaliserar monaderna (LA: varvid andratriaden knyts till monaden).

¹¹Efter kausaliseringen kan den numera mänskliga monaden börja gå framåt i medvetenhetens utveckling (LA: utan kausalhölje kan monaden inte förvärva självmedvetenhet, varför all tidigare utveckling i de undermänniskliga rikena handlat om att utveckla medvetenhetens redskap, såsom sinnena, känslö- och tankefunktionerna, men inte medvetenheten i sträng mening). Denna utveckling går i cykler med många repetitioner, uppvisar alltså spiralrörelse.

Först är växelverkan mellan förstatriaden och de båda högre triaderna trög och långsam, och förstatriaden är föga mottaglig för de högres impulser. Gradvis och efter många (cykler =) inkarnationer kan de högre vibrationerna, i första hand de från andratriaden, göra sig gällande, varigenom monadens aktivitet blir mer balanserad mellan förstatriaden och andratriaden. Efter åter många inkarnationer kan andratriaden dominera över förstatriaden. LA: Och i samband därmed upprättar monaden medveten kontakt med tredjetriaden. På detta stadium gör sig monaden beredd att övergå till femte naturriket.

¹²Närmast följer en sammanfattning om de olika vibrationsimpulser som har en bestämd inverkan på evolutionsmonaderna. Det är nödvändigt att veta något om dessa för att förstå monadernas evolution. Här kan det inte bli någon utförlig framställning, utan endast mycket kortfattade uppgifter. Framtidens esoteriker får lämna mer ingående upplysningar om dessa på monaderna inverkan krafter.

¹³1. Tre slags impulser innebor i de tre triaderna: Eterhöljets energi är syntesen i fysiska världen av den kraft som manifesteras genom förstatriaden. Kausalhöljet inte endast avger sin egen energi utan också förmedlar energi från andratriadens tre enheter. Tredjetriaden och dess hölje avger en enhetlig energi.

¹⁴2. Den aktivitet, som upprättas i eterhöljets sju centra, är resultat av de sju (principernas =) departementens aktivitet: hjäss-, pann-, strup-, hjärt-, solarplexus-, sakral- och bascentren.

¹⁵3. Den sammanlagda verkan av alla i höljet (varje hölje) ingående atomers egen aktivitet. Denna åstadkommer höljets rytm.

¹⁶4. Den förenade aktiviteten av varje hölje monaden använder.

¹⁷5. Den förenade aktiva rörelse som alstras av de tre triaderna, de sju atomhöljerna, deras centra och atommaterien, alla i samfällid verksamhet. (LA: Detta avser egentligen först de fulländade 43-jagen, men ett första steg på vägen dit kan 46-jaget taga.)

¹⁸6. Den verkan som erhålls genom aktiviteten av de grupper som är skördemässigt förbundna med monaden. Dessa grupper är: (monadens =) tredjetriadens strålgrupp, (understrålgruppen =) andratriadens strålgrupp eller kausalgruppen, (personlighetens =) förstajagets förbindelser med släkt, nation och ras. Alla dessa inflytanden påverkar de mottagliga atomerna i de olika höljerna och ger upphov till särskilda effekter.

¹⁹7. Den aktivitet eller rörelse som igångsätts och stimuleras av de tre lägsta naturrikerna såsom kollektivväsen betraktade, vilken aktivitet ger bestämda resultat.

²⁰8. Vibrationerna från den särskilda planet, där monaden söker uttrycka sig och göra erfarenheter.

²¹9. Den verkan som de olika planeternas vibrationer åstadkommer i höljenas materia. I esoterisk mening är detta något av det inflytande som de solsystemiska centren övar, när de krafter, som utgår från dylika centra, påverkar de planetariska centren och därmed också monaderna därinom. Detta sammanhänger med planetväsendets skörd och studeras i esoterisk astrologi. Den nuvarande exoteriska astrologin vilseleder mer än förklarar.

²²10. Alltid måste beaktas planethärskarens energi, såsom denna riktas på ett visst sjuklot eller klot, vilket innebär att planethärskaren riktar uppmärksamheten på något av sina kosmiska eteriska centra. Detta är ofattbart för människor, och kunskapen därom, vilken avser enskilda planetariska ändamål, förbehålls de högre invigda.

²³11. Också själva solen har en rytmisk inverkan på den enskilda monaden. Även om denna verkan når monaden endast via de större centren, har den sin effekt.

²⁴12. Inverkan av det sju solsystem, vari vårt solsystem ingår, måste påräknas, liksom de impulser som utgår från sju solhärskaren och som verkar antingen stimulerande eller återhållande på vårt solsystems monader.

²⁵13. De energier, som inkommer från de tolv "zodiakkonstellationerna", som astrologin befattar sig med (LA: egentligen tolv solsystem av tredje slaget). Detta slags kraft avser främst planethärskarnas egen utveckling och sammanhänger med deras skörd, vilken givetvis

inbegriper alla de monader, människo- och devamonader, som bildar centra i deras höljen.

²⁶14. De tre stora energivågor som cykliskt sveper genom hela solsystemet från Karlavagnens sju stjärnor, Plejaderna och Sirius. Styrkan i energierna från Karlavagnens stjärnor beror på hur nära och hur exakt respektive planethärsverkare är inrättad med denna sin urtyp. Ämnet är mycket svårfattligt också därför att de ”ofullkomliga planetariska gudarna” nått olika långt i sin expansion och fullföljer olika mål. Av de sju Plejaderna är den av särskilt intresse som är motpolen till det 49-klot som till sist skall taga emot monaderna från vår planet.

²⁷Det finns även andra energiströmmar, som påverkar monaderna överallt, men denna uppräknade räcker till att visa hur invecklat ämnet är och hur omfattande evolutionen i solsystemet är. Alla dessa vibrationer går cykliskt genom ifrågavarande klot, de kommer och går. Det stadium det utstrålade väsendet nått i sin expansion bestämmer dess påverkan på monaderna och monadkollektiven och därmed även själva cykelns kvalitativa egenart. Det är dessa planetariska, interplanetariska, solsystemiska och kosmiska livsvågors framträdande eller försvinnande, som bestämmer den cykliska manifestationen av kosmiska väsen såsom planethärsverkaren på vår planet. Det är också dessa energier, som framkallar 49-klotets upplösning och återframträdande och monadmassors förflyttning mellan 49-klot eller solsystem.

²⁸Det är av denna sammansatta energivåg, kallad ”evolutionens kraft”, som monaderna drivs framåt, och det är de ifrågavarande utstrålade väsendena, som med sin riktade avsikt bestämmer energiernas varaktighet. Människan förmår mycket litet häremot. Inom vissa snäva gränser kan hon dock forma sitt öde, handha krafter och styra ringare väsen än hon själv och med tiden vidga sin påverkanssfär.

²⁹Människan styr som mest sina fem inkarnationshöljen (organismen till och med triadhöljet), 45-jaget alla energier i världarna 47–49, 44-jaget alla energier i världarna 45–49.

³⁰Det är alltså tydligt att lagen om monadens återvändo anger helheten av de inflytanden som direkt påverkar monaden, bestämmer dess cykliska framåtskridande och antingen stimulerar eller hämmar dess aktivitet. Börja begripa detta kan människan först efter initiation. När hon förstår de metoder, varmed hon medvetet anpassar sig till yttre kraftströmmar, kan hon medvetet och med kunskapens exakthet bjuda motstånd mot hämmande energier och kan sålunda medvetet samarbeta med krafter som främjar hennes evolution. ”Stimulerande” och ”hämmande” är här relativa begrepp, ty för monaden såsom förstajag är samma andratriadsenergier stimulerande som sedan, när den blivit andrajag, blir hämmande i dess arbete att förvandlas till tredjejag.

18.6 Solevolutionens lag

¹Solevolutionens lag avser dels planeterna, dels solsystemet. Först avhandlas planeterna.

²Planeten har liksom allt i naturen tre huvudsakliga rörelser. I planetens fall är dessa: axelrotationen, banrörelsen runt solsystemets centrum och rörelsen tillsammans med hela solsystemet i dettas förflyttning i kosmos.

³Med axelrotationen visar planeten sin egen inneboende energi. Detta innebär att de oräkneliga atomer, som sammansätter planeten (både den fysiska och överfysiska), löper i en bana runt ett centrum. Detta dynamiska kraftcentrum måste anses naturenligen existera på ettdera av två ställen enligt planetväsendets utvecklingsstadium, bruk och typ, nämligen i det som hos människan motsvarar: 1) hjässcentret hos ett mycket framskridet planetväsen och 2) hjärtcentret. Det som hos människan motsvarar strupcentret är naturligtvis alltid aktivt hos alla planetväsendena, då denna förmåga förvärvades i det förra solsystemet. Också sjukloten har sina motsvarande energicentra.

⁴De grovfysiska planeterna har sina egna centra. Vår jord har ett dylikt vid nordpolen och ytterligare två i planetens inre. Kraftinflödet genom polcentret till de två inre vållar ofta jordbävningar och vulkanutbrott.

⁵Polaxelns lutning skiftar cykliskt beroende på planethärsverkarens gradvis ökande mottaglig-

het för inflytanden från sin urtyp i Karlavagnen, varvid dessa alltmer tilldrar sig hans uppmärksamhet och inrättar honom mera med denna större vilja. Denna förvandling vållar störning i planetens lägre manifestation, ett tillstånd på den kosmiska initiationsvägen motsvarande den mänskliga lärjungens.

⁶Jorden påverkas periodiskt starkt av månen, Venus och Mars. I synnerhet månens inflytande är synnerligen starkt och är vår fysiska planets motsvarighet till "tröskelns väktare" gentemot människomonaden. Denna motsvarighet skall dock icke hårddras, då månen övar inflytande uteslutande på elementalmaterien och på förstajaget i den mån detta låter sig styras av sina höljen. I planetväsendet ingående andrajag och högre jag påverkas inte av månen. Månen har även en skördemässig inverkan på jorden jämte effekterna av Venus och Mars.

⁷Planetens omlopp kring solen är ett uttryck för den spiralcykliska rörelsen och för planetens erkännande av det gudomliga magnetiska centret. Därigenom kommer planeten under ständigt inflytande från andra 49-klot liksom under inflytande av de tolv zodiakkonstellationernas energier, vilka når planeten genom solen.

⁸Planetens tredje rörelse är den rörelse som bär den jämte hela solsystemet i dettas förflyttning i sin bana i kosmos.

⁹Solsystemet måste betraktas såsom utförande rörelser analoga med planetens men givetvis i mycket större skala. Hela solsystemet är en sfär, som roterar kring sin axel, varvid allt som ingår i sfären följer med. Rotationen styres av första strålens energi. Uppgiften om den exakta rotationstiden är alltså esoterisk, men det ungefärliga talet hundra tusen år kan anges. Detta är en tillräcklig upplysning för de insiktsfulla, eftersom den förklarar de mycket långa cykler som avlöser varandra, alltmedan olika delar av den roterande sfären vänds mot olika zodiakkonstellationer. Inverkan på planeterna ökas eller försvagas enligt dessas lägen i sina olika banor. Därför är den verkliga astrologin så invecklad att det är omöjligt för människor att göra riktiga beräkningar och ställa exakta horoskop. I (visdomens sal =) kausalvärlden finns en avdelning, där invigda utför dylikt astrologiskt arbete, som dock inte avser horoskop för mänskligheten utan för tre planetväsen, vårt eget och de två andra som med vårt bildar en trekraft. Därutöver får de inte gå. De framräknar dessa skilda horoskop för nästa angivna cykel och konstaterar därigenom vad slags arbete som bör utföras. Esoterikstuderande avråds från att söka beräkna några som helst cykler, ty många stjärnor, som har en viktig inverkan på vårt solsystem, finns endast i fysisk etermateria, varför alla beräkningar, som inte tar dem med, blir fulla av fel. Människor får vänta med dylika beräkningar, tills de förvärvat åtminstone eterisk syn. Tills vidare är det tillräckligt för den människa, som vill "styra sina stjärnor", att fylla sin livsuppgift och göra sin insats i fyllandet av gruppens uppgift.

¹⁰Liksom planeten går även solen i en spiralcyklisk bana omkring en medelpunkt, i solens fall i förhållande till Karlavagnen, Plejaderna och Sirius. Dessa tre stjärnsystem är särskilt viktiga för vårt solsystems spiralcykliska rörelse. Liksom hos människan den spiralcykliska rörelsen styres från kausalhöljet och andratriaden, så är vad solsystemet beträffar de tre stjärnsystemen förbundna med andratriadens kosmiska motsvarighet i värld 18, värld 22 och värld 29, och dessa tre systems inflytande är förhärskande vad gäller solsystemisk inkarnation, evolution och rörelse framåt.

¹¹Rörelsen framåt, den tredje rörelse vårt solsystem utför, är resultatet av sjusolsystemets förenade verksamhet. Denna åstadkommer en enhetlig och stadig framdrivning mot en punkt i kosmos, som alltså är okänd också för planethärskena.

¹²Av stjärnsystemen i kosmos är endast en sjundedel inkarnerade, det vill säga är manifesterade klot i kosmiska fysiska världen, 43–49. Sex sjundedelar är diskarnerade, det vill säga finns endast i högre, kosmisk materia (lägst 42), där de avvaktar inkarnation i en senare och lämpligare cykel.

¹³Det är viktigt inse att dessa klotsystem icke är döda materiemassor utan levande höljen för kollektivväsen med vidunderlig medvetenhetskapacitet i kosmiska världar.

¹⁴För den esoteriker, som förvärvat högre objektiv medvetenhet, är himlavalvet ett enda skinande ljus, där de enskilda stjärnorna är lågande punkter, som utstrålar dynamisk energi. Det som för det utvecklade medvetandet är mörker, är för den seende ljus, kraftströmmar, energicentra och dynamiska eldklot.

18.7 Strålningslagen

¹Om strålningslagen skall i denna avdelning sägas mera än om någon annan lag, då den är den ur praktisk synvinkel viktigaste och dessutom börjar uppmärksammas av den fysiska vetenskapen.

²Strålning är den yttre inverkan, som alla former i alla riken utövar, när deras inre verksamhet nått en sådan vibrationsintensitet att formen inte längre kan hindra energin från att tränga ut bortom dess begränsning. Strålning markerar att ett bestämt stadium i evolutionen uppnåtts, antingen det handlar om atomen eller formerna i något av naturrikerna.

³Ur några synvinklar kan strålningen betraktas såsom den ”verkliga formen” (esoteriskt den eteriska energiformen), som gör sig gällande på ett sådant sätt att också vetenskapsmannen kan konstatera den.

⁴I samband därmed understryks att det i alla esoteriska förklaringar handlar om energikroppen såsom viktigare än den grovfysiska kroppen, vilken inte betraktas såsom en princip.

⁵Tre viktiga påpekanden: Det påtagliga, negativa och mottagliga är esoteriskt sett utan form och användbart endast tack vare sin inneboende energi. Den ”verkliga formen” eller energihöljet vitaliserar och alstrar sammanhållning hos det icke organiserade. Det medvetna livet, jaget i formen, är fokuserat i någon punkt inom den ”verkliga formen”.

⁶Studiet av strålning handlar om den verkan det inneboende väsendet åstadkommer, när det gör sig gällande genom formen, när formen utvecklats till en viss grad av förfining.

⁷När denna insikt tillämpas på alla former i alla riken, blir det möjligt att överbrygga de klyftor som finns mellan olika slags livsformer och att finna ”grundämnena” i varje rike och de förenande strålningscentren. De grundämnen i mineralriket, vilka kemin känner och beskriver, har sina motsvarigheter i alla naturriken, och det finns exempelvis i växtriket livsformer, som esoteriskt betraktas såsom ”radioaktiva”, däribland eukalyptusträdet. Likaså finns djurarter på motsvarande stadium, och den människa, som närmar sig femte naturriket, uppvisar något liknande.

⁸När ett 49-klot närmar sig sin fullbordan, blir det ”radioaktivt” och överför sitt inneboende väsen till ett annat, ”upptagande” klot eller flera sådana. Något motsvarande gäller även solsystemet. Dess inneboende liv upptas av ett annat stjärnsystem, varefter det yttre höljet återgår till sitt ursprungliga icke organiserade tillstånd.

⁹*Strålningens orsak.* Den som vill förstå strålningens orsak, måste beakta både det som strålar och det som är strålningens bakomliggande orsak. När en form börjar stråla, betyder det att den genomgått sina bestämda cykler och nått en tillräcklig vibrationskapacitet, så att det inneboende livet är redo att lämna denna form för att förena sig med den större form som den mindre ingår i. Strålning uppstår, när den ”verkliga formen”, den eteriska formen börjar gensvara på vissa slags energi, när eterhöljet nått ett sådant tillstånd att det inte längre kan begränsa den inneboende monadens livsuttryck.

¹⁰Strålning uppstår, när det i formen inneboende, självtilräckliga livet övervinns av en starkare dragningskraft, som härrör från det omgivande större väsendet. Det sagda gäller endast det större väsendets attraktion på det i den mindre formen inneboende väsendet. Det avser inte formernas ömsesidiga attraktion. Denna mycket bestämda åtskillnad måste göras, och oförmågan att inse den har lett många alkemister och vetenskapsmän på villospår.

¹¹De atomer, som har endast rotationsrörelse, saknar medvetenhet. Först när atomerna därtill förvärvat cyklisk spiralrörelse, kan de väckas till en första, passiv medvetenhet, ingå i aggregat av sekundär- eller elementalmateria och ömsesidigt förnimma varandra. När atomer-

na övergått till evolutionen, kan de förnimma att de går i en bana runt ett kraftcentrum tillhörigt en större form. Detta är begynnande självaktiv medvetenhet, som framkallas genom atomens förnimmelse av det större centrrets attraktion. Denna förnimmelse är medvetenheten om ett högre slags form än den som atomen ingår i. När det större centrrets dragningskraft blivit tillräckligt stark och atomens förnimmelse av den tillräckligt tydlig, upplöses atomen och frigöres de i kärnan inneboende monaderna, så att de kan förenas med det större centret. Motsvarande process i fyra stadier sker i naturrikerna, planetsystemen och solsystemet.

¹²Det som i denna process först var positivt och självtillräckligt blir med tiden och under evolutionens lopp negativt, mottagligt, i förhållande till ett större centrum. I de tre lägsta naturrikerna sker processen omedvetet, i människoriket medvetet och i de övermänskliga rikerna i en gemensam medvetenhet såsom "självmmedvetet gruppförverkligande".

¹³Det var denna förvandling (transmutation) gamla tiders alkemister sökte åstadkomma men sällan lyckades med, då de inte kunde påverka de två högre, positiva energierna. Även i de fall de lyckades lokalisera strålningscentret i eterhöljet, hade de flesta likväl ingen uppfattning om den högre, attraherande kraftens karaktär. Ett fåtal av dem ägde denna kunskap men insåg dess farlighet och vägrade därför att skriva ner något om sina rön.

¹⁴Det som i förvandlingsarbetet omtalas såsom "det som söker friheten", är monaden. Denna frihet uppnås först genom de resultat som erhålls genom ("gnidelden" =) förstatriadens energi, vilken höjer den inre vibrationen, och sedan genom ("solelden" =) andratriadens energi, vilken alstrar banrörelse, tillhandahåller stimulerande vibration och väcker medvetenhetens gensvar, tills slutligen ("elektriska elden" =) tredjetriadens energi kontaktas. Motsvarande gäller alla klotväsen, från atomer till monadhöljen, naturriken, planeter och solsystem.

¹⁵I alla de nämnda fallen fyller de tre slagen av energi sin funktion, och i dem alla genomgås de fyra stadierna, sker förvandling, överföring eller strålning och blir resultatet att monader ingår i ett högre slags form, där de kvarhålls av den starkare kraften för en bestämd cykel.

¹⁶De gamla alkemisterna sökte finna frigörelsens hemlighet och förvandlingens lagar. I de flesta fall lyckades de inte, ty även om de lyckades frigöra monaderna från formen, visste de inte hur de skulle handskas med dem såsom frigjorda och hade, som sagt, ingen uppfattning om den magnetiska kraft som attraherade dem.

¹⁷För att förstå lagen och alltså kunna fulländat arbeta enligt den måste esoterikern kunna icke endast frigöra monaden från sitt hölje utan även, vad gäller exempelvis mineralriket, medelst mantraer (maktord) styra den till det centrum i detta rike som är mineralmonadens motsvarighet till människans kausalhölje. Endast antagna lärjungar betros med denna kunskap. Övriga avråds från allt experimenterande i denna riktning. De i processen frigjorda monaderna blir ledare för magnetcentrets större kraft, därför att de gensvarar på denna, och den kan allvarligt skada eller rent av döda oförberedda och okunniga handhavare.

¹⁸Läkarvetenskapen av idag gör alla ansträngningar att bevara livet i svårt sjuka och livsodugliga människokroppar. Därmed kvarhåller den monader, som annars skulle naturenligt frigöras. I framtiden och med större kunskap kommer läkarvetenskapen att vara rent förebyggande och främja inkarnationshöljenas egna självbevarande processer. Men längre än så kommer den inte att gå, och när naturen har löpt sitt lopp, kommer den inte att söka fördröja frigörelsen ur formen. Detta blir dock möjligt först när mänskligheten genom rent liv och klar tanke avhjälp det nuvarande förfallet. Människor kommer då att vara livsodugliga till hög ålder eller tills monaden, självmedveten i kausalhöljet, inser att den fullgjort sin uppgift i innevarande liv och frivilligt lämnar de lägre höljena. Detta förutsätter givetvis kunskap och förmåga, som ännu allmänt saknas.

¹⁹Alla dessa tankar kan utvidgas till att också omfatta hela naturriken, kloten i ett sjuklot, sjukloten själva, 49-kloten eller solsystemet.

²⁰Månen erbjuder ett exempel på ett klot, där förvandlings- eller frigörelseprocessen är praktiskt taget avslutad. Dess människo- och djurmonader har överförts till ett annat sjuklot. I stort sett detsamma kan sägas om dess växtrike, ehuru det på månen ännu återstår ett fåtal lägre växtarter, former vi inte skulle igenkänna som sådana. Mineralriket är radioaktivt, och mineralmonaderna håller snabbt på att frigöras.

²¹Naturrikenas utveckling och slutliga strålning är beroende av planethärskares cykliska avsikter och på de krafter som kommer från andra 49-klot och påverkar planetens världar.

²²Alla atomer blir radioaktiva som resultat av att de gensvarar på ett starkare magnetcentrum. Detta gensvar uppstår genom något slags gradvis skeende medvetenhetsutveckling. Också i mineralriket är medvetenhetsutveckling orsaken till radioaktivitet. Detta är givetvis ännu ofattbart för forskarna, men i framtiden, när vetenskapen godtagit hylozoiken, kommer forskarna att arbeta på andra sätt och med andra mål. De kommer att med klart tänkande och tillämpning av analogins lagar söka finna magnetcentren ifråga och bestämma deras inverkan på atomerna. Insikt i dessa svåra frågor kommer att erhållas på två vägar.

²³Insikten erhålls för det första genom studiet av solsystemets ställning i kosmiska helheten och den verkan vissa andra solsystem övar på vårt system och för det andra genom ett närmare studium av ett 49-klots inverkan på ett annat och månens ställning i vårt eget 49-klot. Detta kommer att leda till en närmare undersökning av polförhållanden i jorden, av planetens magnetiska strömmar och den elektromagnetiska växelverkan mellan vårt 49-klot, Venus' 49-klot och Mars' 49-klot. De rön, som vinnas ur dessa studier, kommer att revolutionera astronomin och astrologin. En vetenskaplig upptäckt, som rent av är viktigare än den av atomen, måste först göras för att den hylozoiska uppfattningen av dessa verkligheter skall kunna lättare förmedlas i de exakta vetenskapernas termer.

²⁴I varje naturrike finns vissa energicentra, vilka under eonernas lopp till sist gör atommaterialet radioaktivt, så att monaderna kan frigöras ur atomerna. (Frigörelse betyder egentligen varje medveten monads förmåga att lämna ett klotväsen för att ingå i ett annat av högre ordning, med högre vibrationsfrekvens och högre slags medvetenhet.)

²⁵*Mineralriket* gensvarar på det slags energi som är eldens lägsta aspekt, planetens inre eld, som påverkar grundämnena i mineralriket och upplöser dessa i allt högre slag av mineralenergi. Det slags energi som frambringar tenn härrör från ett visst centrum hos det väsen, vars grovfysiska hölje är mineralriket, medan det slags energi, som förvandlar kol till diamant, kommer från ett annat dylikt centrum. Alla till mineralriket hörande centra mottar kraft från det centrum i planethärskares kosmiska eterhölje som hos människan motsvarar mjältcentret. För växtriket är motsvarande centrum solarplexuscentret, för djurriket strupcentret (LA: den medvetna delen av mänskligheten) och för människoriket hjärtcentret (LA: planethierarkin).

²⁶Planethärskares kosmiska kausalcentrum (29–31) utsänder självfallet energi till alla de andra centren. Varje centrum utsänder tre slags elektromagnetisk kraft, utom mjältcentret, vilket förmedlar solenergi, prana. Forskare kommer till sist att kunna indela ”arterna” inom naturrikena allt efter de olika slags energier de fullast framvisar. Därvid skall ihågkommas att endast i människoriket manifesteras det högsta slaget av de tre, självmedvetenhetens kraft, som hos de tre lägsta rikena finns blott såsom potential. Detta framgår tydligt, om man studerar hur kausaliseringen skedde i månkedjan.

²⁷*Växtriket* gensvarar på det särskilda slags energi som frambringar vatten. Genom vattnets inverkan utvecklas alla högre växtarter, och värmets och vattnets förening ger resultat som alstrar nya arter. Varje växtindivid är ett kraftcentrum, som påverkas av ett större kraftcentrum, förhållanden som kan utforskas med elektricitet och färgat ljus. Sexualiteten i växtriket och den kemiska valfrändskapen (affiniteten) i mineralriket är båda yttringar av den andra elektromagnetiska kraften. Vattnets gud Neptunus har ett särskilt samband med vår planethärskares och med det väsen, vars kosmiska grovfysiska hölje växtriket är.

²⁸*Djurriket* gensvarar på ett slags energi, som varken är eld eller vatten utan en förening av

båda. Det väsen, vars kosmiska grovfysiska hölje är djurriket, når detta på fem vägar, det vill säga har fem centra, varför djuren har fem sinnen. Människoriket nås på sju vägar, och utöver de fem sinnena tillkommer i människornas fall mentalmedvetenheten (sjätte sinnet) och kausalmedvetenheten (sjunde sinnet). Växtriket har tre centra, vilkas yttringar emellertid är så svårfattliga för människan att de för henne ter sig obefintliga. Mineralriket har blott ett centrum. Serien från mineral- till människoriket är alltså 1–3–5–7. Detta innebär att monaderna i ett visst naturrike från begynnelsen är utrustade med ett visst energislag, under evolutionen i sitt rike förvärvar ytterligare ett, vilka båda de sedan medför som förvärv vid inträdet i närmast högre rike.

²⁹Människoriket gensvarar på eldens energi i sin högsta yttring i de tre lägsta världarna (LA: 47:1), den större helhetens positiva energi såsom denna påverkar människomonaderna. (Formerna =) Höljerna avses inte här. Människomonaden gensvarar först på (formenergi =) inkarnationshöljernas energier, därefter på det egna naturrikets energi. Gradvis blir den sedan mottaglig för energin från det större centret, vilket för mänsklighetens vidkommande är planet-hierarkin. Slutligen blir människomonaden medveten om planetväsendets energi. Den kan då övergå till femte naturriket, där den börjar en ny cykel av växelverkan med högre centra.

³⁰Planethärskaren har i sitt kosmiska eterhölje sju större centra. Också människan har sju större centra och uppvisar även sju urtyper. Djurrikets styrande väsen har fem centra, och djurriket har fem urtyper i kausalvärlden. Växtrikets styrande väsen har tre centra, varför det finns tre urtyper av växter. Alla växtarter är endast differentieringar av dessa tre. Mineralrikets styrande väsen arbetar genom ett enda centrum.

³¹Strålning i de fem naturrikena. Strålningens orsak är alltså det gensvar monaderna inom något hölje eller centrum visar på ett större centrums attraktionskraft. Annorlunda uttryckt utvecklas monaderna i sina höljen genom en rad ”frigörelser”, varvid de övergår från ett lägre naturrike till ett högre, och målet är självmedvetenhet. När alla i planetväsendet ingående monader nått målet, har också detta väsen nått sitt mål. Eftersom det finns fem naturriken, finns det fem dylika frigörelser eller övergångar.

³²Den i detta solsystem viktigaste övergången anses vara övergången från djur- till människoriket, kausaliseringen. För denna särskilda större cykel är människan evolutionens mål. De senare stadierna är vidareutvecklingar av detta. Det finns nära och viktiga samband mellan dessa fem frigörelser eller övergångar till ett högre naturrike och de fem initiationerna. Studiet av de lagar, som styr de olika naturrikena och övergångarna till dem, kan ge värdefull upplysning om initiationerna. De fem initiationerna markerar stadier av ökad mottaglighet för kontakt med högre medvetande och stadier av ökad förmåga att förverkliga. Dessa stadier har sina intressanta förformer i de fem naturrikena.

³³Strålning är resultatet av förvandling. Förvandlingen markerar fullbordandet av en cykel av spiralrörelse. Ingen monad blir (radioaktiv =) självaktivt utstrålande, förrän den anpassat sig till ett högre slags vibrationer och genom sina egna vibrationer behärskar dem i de egna höljerna. Det utstrålande skedet varar längst i mineralriket och kortast i människoriket.

³⁴I denna eon enligt planetregeringens beslut ges processen att framkalla människomonaders strålning eller ”frigörelse” en konstlad stimulans genom metoden med initiationer. Samtidigt genomför man på försök liknande processer i de lägre naturrikena. Mänsklighetens metallhantering är något analogt vad gäller mineralriket. En dylik utifrån påförd intensifiering av de fyra lägre naturrikenas monaders utstrålningsförmåga genomföres inte i alla 49-kloten utan endast i några få av dem, och de andra följer en längre cykel. Initiation är ett experiment, som först utfördes på planeten Venus. Det har varit på det hela taget framgångsrikt och medfört att det planetariska ändamålet kommer att kunna nås på fem eoner i stället för de vanliga sju. Det var denna framgång, som möjliggjorde för vår nybildade planetregering, utsänd från Venus, att genomföra masskausalisering för 18 miljoner år sedan. De längst komna djurmonaderna stimulerades intensivt, så att de tre (aspekterna =) triaderna på ett

konstlat sätt förenades. Denna stimuleringsprocess med energi från Venus inleddes faktiskt redan i tredje eonen, när trekraften var fullbordad och funktionsduglig. Det är denna faktor, som ger tredje initiationen dess oerhörda betydelse. I denna förenas den mänskliga triangeln, tredjetriaden, andratriaden och förstatriaden eller Venus, solen och jorden (LA: varvid Venus motsvarar andratriaden och i detta fall tredje kraften).

³⁵I de fyra lägsta naturrikenas potentiellt självutstrålande egenskaper, som här avhandlas, finns en intressant analogi med funktionerna hos de fyra 49-klot som i sin helhet bildar solhärskarens lägre fyrfald (LA: motsvarande människans fyra inkarnationshöljen, alltså triadhöljet, mentalhöljet, emotionalhöljet och eterhöljet). Alla måste bli "radioaktiva" och övervinna de former de svarar för.

³⁶När strålningen blir fullare förstådd, kommer den att befinnas utgöra ännu ett bevis på allt livs enhet och hela evolutionsprocessens syntetiska natur. I alla naturriken gäller att det som strålar är ett och detsamma, monaden. Och skillnaderna monaderna emellan är endast gradskillnader i utvecklad medvetenhet. Det finns därför i detta avseende sju klasser av självstrålande väsen, av monader som uppvisar förmågan att nå utöver sin normala rörelse och att under evolutionens lopp övergå till ett större klot av högre ordning. De är: mineralmonader, växtmonader, djurmonader, människomonader, femte naturrikets monader, sjätte naturrikets monader och kosmiska rikets monader. Var och en av dessa är först rotativ i sin rörelse eller självcentrerad, visar sedan samtidigt med sin rotativa även spiralcyklisk rörelse, varigenom den blir varse formen, och blir slutligen "radioaktiv", självutstrålande. Under detta sista skede övervinner den formen, överger den, då den blir medveten om och förmögen att delta i den ännu större omgivande helhetens verksamhet.

³⁷*Strålning och cyklernas lag.* Det bör ihågkommas att i allt som rör strålning förekommer perioder av vila och perioder av ökad aktivitet. Detta syns tydligt i människoriket. Nu begynner ett skede av tilltagande strålning, i vilket människor kommer att uppnå ett högre förverkligande, övervinna sina mänskliga begränsningar och gruppvis inträda i femte naturriket. Vad gäller den större cykeln började detta skede, när initiationerna instiftades under den atlantiska epoken, men också många mindre cykler har inträffat, ty också uppstigandet till femte riket styres av cyklernas lag, av aktivitets- och passivitetsperioder. I slutet av fjärde rotasens epok inföll ett skede av utpräglad radioaktivitet, då flera hundra människor övergick till femte naturriket. Många ställningar inom planethierarkin, vilka dittills innehafts av venusianer, övertogs av förutvarande medlemmar av vår mänsklighet. Hela vårt 49-klot var inbegripet i dessa förändringar, då många kosmiska jag och några planetariska lämnade vårt sjuklot för högre åtaganden i andra klotssystem. Därefter avtog gradvis aktiviteten, tills en ny cykel medförde inflytanden, som åstadkom en ny strålningsverksamhet, ehuru inte lika mäktig som den i det tidigare skedet.

³⁸Ett annat skede av strålningsverksamhet inträffade i Buddhas tid, då många nådde arhatskapet, blev 46-jag. Detta skede markerade höjdpunkten av det som esoteriskt kallas "en cykel av tredje ordningen", och en liknande grad av strålningsverksamhet har inte uppnåtts sedan dess. Mänsklig strålning av ganska obetydligt slag märktes vid tiden för Kristus' framträdande, men den varade endast några hundra år, och alltsedan dess har endast enstaka individer övergått till femte naturriket men inga större grupper. Nu är vi åter på väg in i en aktivitetsperiod. Sedan 1300-talet är mänskligheten märkbart mer radioaktiv, och en "cykel av andra ordningen", alltså av ännu större aktivitet än på Buddhas tid, nalkas. Innan den inträffar med full kraft, måste emellertid vissa förutsättningar vara uppfyllda.

³⁹För det första måste nuvarande kaos i världen ha lagt sig. För det andra måste återuppbyggnadsarbetet vara fullbordat. För det tredje måste världsläraren ha framträtt och inlett sin mission på jorden, varvid han ökar vibrationsfrekvensen hos alla naturriken, men i synnerhet växtriket och människoriket. För det fjärde måste den rörelse, planethierarkin instiftar i slutet av varje århundrade, vara i gång och de människor, som är dess verksamma agenter, ha gjort

sig gällande.

⁴⁰Slutligen skall av planethierarkin ha instiftats en rörelse, som kommer att arbeta med fjärde rotrasen och medföra att flera av de främsta tänkarna i denna ras blir självutstrålande. Detta blir ett särskilt viktigt tillfälle för denna rotras, och så stor vikt tillmäter planethierarkin detta att en av dess medlemmar, som i ett tidigare liv hette Confucius, kommer att inkarnera för att övervaka arbetet. De förberedande åtgärderna vidtas redan nu, och monader inkarnerar som skall leda denna rotras på rätt väg, även om aktivitetscykeln ifråga når sin höjdpunkt först omkring år 2050.

⁴¹En viktig faktor är det cykliska framträdandet av individer, som nått så långt i sin evolution att de är redo för sitt första självutstrålande liv. I en viss stor avdelning av planethierarkins arbete uppdelar man alla människomonader i två grupper enligt deras cykel och energislag. Vardera gruppen uppdelas ytterligare enligt den kvalitet och vibrationsinverkan individerna samfällt eller enskilt tillför något naturrike genom sin inkarnation. Det exempel varmed detta kan belysas är den gradvis ökande inströmningen av människor som har en naturlig benägenhet till vegetarism och människor som är särskilt intresserade av djurens bästa. Här föreligger det cykliska framträdandet av en hel grupp människor, som har en bestämd skörderelation med djurriket. I denna relation skiljer de sig särskilt från de köttätande och ofta inhumana grupper som inkarnerat de senaste fem hundra åren.

⁴²Människomonader indelas annars efter rytm, kvalitet, värme, ljus, magnetisk påverkan, strålning och verksamhet. Denna uppräkningsgrund är endast en utvidgning av den större, som grupperar alla människomonader enligt färg, ljud och vibration. En liknande indelning tillämpas på såväl lägre som högre naturrikets monader.

⁴³Lika intressanta är indelningarna enligt de cykliska framträdandena, men sådana är helt annorlunda och lämnar upplysningar av värde för förståelsen av medvetenhetsutvecklingens natur och historia.

⁴⁴Samma indelningsgrund tillämpas på alla naturriken. Endast fjärde naturrikets och femte naturrikets monader får därvid röna individuell behandling. Vad gäller alla de andra naturrikena, avser indelningarna och arkiven endast grupper. När en grupp är känd, framgår därav genast en dithörande monads natur, vibration och rytm.

Ovanstående text utgör avdelning 18 av boken *Kosmisk intelligens och dess manifestation i solsystemet, planeterna och människan*, en av Lars Adelskog gjord hylozoisk (pytagoreisk) parafra av och kommentar till *A Treatise on Cosmic Fire* av Alice A. Bailey och D.K.